

[Alfred Jensen.]

vil anmode ministeren om, når forhandlingerne her er afsluttet, at sætte sig i bevægelse for at få oplysningerne og meddele dem til mig eller til offentligheden — det kan i og for sig være lige meget (*Afbrydelse*: Ja, det er det samme!). Ja, i dette tilfælde er det det samme; men jeg ønsker altså at få disse oplysninger, og jeg tror, at også offentligheden er interesseret i at få en lille smule overblik over de skader og ulykker, som er overgået de militære værn siden 1945.

Både ministeren og det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) forsøgte at give det udseende af, at de lønforhøjelser, soldaterne har fået, ikke har haft nogen som helst forbindelse med protesterne mod tjenestetidsforlængelsen. Det er dog ejendommeligt, at først på et tidspunkt, da der så afgjort er utilfredshed med den planlagte tjenestetidsforlængelse, og efter at soldaterne og befolkningen har udtalt deres store utilfredshed, begynder man for alvor at diskutere en forhøjelse af soldaternes lønninger. Det ærede medlem sagde, at det var i efteråret, den socialdemokratiske gruppe rejste spørgsmålet om disse lønforhøjelser. Ja, men, ærede medlem, disse lønninger har trængt til at blive forhøjet på et betydeligt tidligere tidspunkt, og det er karakteristisk, at man ikke rører ved bundlønningerne. Nu siger det ærede medlem, at han og hans parti er enige i det forslag, der her foreligger. Det vil altså sige, at de godkender den forskel, der er i lønnen for rekrutter, mellem dem, der har ligget inde indtil 6 måneder, dem, der har ligget inde 6—12 måneder, og dem, der skal være inde over 12 måneder, samt den forskel, der er mellem værnepligtige og frivillige menige. Det er et synspunkt, jeg synes man skal hæfte sig ved. Jeg tror ikke, man kan få den opfattelse godkendt ude i befolkningen — heller ikke blandt socialdemokratiske vælgere —, at der skal være en sådan forskel i den lønmæssige behandling af dem, som melder sig frivilligt, og dem, der er tvunget til at gå i soldatertrøjen. Ministeren var slet ikke inde på de problemer, men det forstår jeg så godt — det er et af de områder, hvor han mener der skal spares.

Sluttelig gjorde ministeren mig opmærksom på, at der var retsregler at gå efter i vort land, og at domstolene var frie. Ja, men det forekommer mig, at forholdene var

af samme beskaffenhed i fjor, da Pejtersensagen var til behandling her. Til trods for at man også dengang havde retsregler, fri domstole, og alt blev overholdt efter vedtægter, rådede der alligevel her i tinget den opfattelse, at man skulle afvige fra de retsregler, der fandtes, og benåde de unge mennesker. Forholdene er som sagt af samme beskaffenhed i dag; men der er i dag en stærkere stemning ude i befolkningen for at give amnesti til de pågældende soldater; end der var under Pejtersensagen, fordi man har den opfattelse, at det ikke er soldaterne, der er skyld i det; de er kommet op i, men at det hele faktisk skyldes regeringen og ikke mindst ministeren på grund af hans hovedkuldsoptreden.

Formanden: Jeg henstiller, at man holder sig til ændringsforslagene; det er ikke en almindelig debat der skal foregå.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): I henhold til den højtærede formands afgørelse skal jeg undlade at gå ind i en diskussion med det ærede medlem hr. Alfred Jensen om dette spørgsmål.

Jeg skal til det ærede medlem hr. Skytte blot sige angående hjemmeværnskonsulenterne, at deres opgave er en dobbelt, idet den dels har været og vil være at skaffe tilgang til det frivillige hjemmeværn, dels at røgte arbejdet indadtil i hjemmeværnet, at holde gang i hjemmeværnet og effektivisere arbejdet så stærkt som overhovedet muligt. Jeg tror, jeg uden overdrivelse tør sige, at uden det arbejde, som hjemmeværnskonsulenterne har udøvet, ville det ikke have været muligt i dag at bygge hjemmeværnet på frivilligt grundlag, og jeg tror, at det ud fra mange betragtninger må anses for at være en fordel, at vi har kunnet bygge det frivillige hjemmeværn op så effektivt, som vi har kunnet gøre det, i løbet af få år på det grundlag, der hidtil har ekisteret.

Hvad angår hjemmeværnskonsulenternes kvalifikationer, synes jeg, at den antydning af deres arbejdsopgaver, der her er peget på, understreger, hvilke kvalifikationer disse mænd skal være i besiddelse af.

Med hensyn til de lønmæssige forhold er det sådan, at en gift hjemmeværnskonsulent i København har en løn på godt og vel 15 000 kr. om året.